

[Brusvang.]

gang med en seriøs drøftelse af, hvad der kan gøres for at få trækprocenten ned, er vi meget taknemlige for.

Må jeg dernæst til hr. Heinesen sige, at jeg synes, han havde større vanskeligheder ved at forstå mig i dag, end egentlig nødvendigt er. For hvad er det, der er vor opfattelse med hensyn til det forlig, der har været afsluttet? Det er jo ikke dette, at vi har påstået, at vi har skrevet enkelthederne i det forlig. Vi påstår, at vi, fordi vi selv gik med, har skabt forudsætningerne for, at dette forlig blev afsluttet, og vi er parat til at vedstå ansvaret, ikke bare for de politiske forudsætninger for, at der blev lavet et 4 parti forlig, men også for, at det overhovedet kunne blive en politisk realitet.

Hvad angår vort kendskab til indholdet og vor medvirken, vil jeg gerne sige til regeringens chef, at vi har følt, at den orientering, vi fik under forhandlingernes forløb, var fuldt loyal og tilstrækkelig, så vi føler os ikke på nogen måde sat udenfor i dette spil. Tilsvarende vil jeg da også gerne sige om det forlig eller oplæg til forlig, som er lavet mellem socialdemokraterne og de radikale, at det er selve dette, at socialdemokratiet finder nye græsgange og ikke, som før i tiden, bare forhandlede med SF, vi er taknemlige for. Men at vi dermed skulle have sagt ja til indholdet af det forlig, der er slutet imellem socialdemokraterne og de radikale, er meget forkert. Det er en misforståelse hos hr. Heinesen. Vi har på det skarpeste taget afstand fra indholdet af dette forlig. Vi har udtrykkelig sagt, at det stadig væk er alt for dyrt for parcelhusejerne. Vi har i pressemeddelelser gjort opmærksom på, at der er en række problemer, der ikke er løst ved det pågældende forlig. Det er bl. a. spørgsmålet om bopælens geografiske placering, om man bor i et område, hvor husene er relativt højt vurderet, eller hvor de er relativt lavt vurderet. Det er bl. a. spørgsmålet om den tilfældige virkning af standardfradraget for de huse, der ligger over 200.000 kr. i vurdering, hvor det kan medføre store urimeligheder. Vi har altså meget skarpt taget afstand fra det materielle indhold af forliget, men vi er da glad for, at socialdemokratiet er begyndt at snakke med andre partier.

Hr. Erhard Jakobsen har gjort sig til rid-

der, siger hr. Heinesen, af, at han ikke ville spare. Nej, han er en ærlig mand, som samtidig er realistisk. På det tidspunkt, vi fører valgkamp, kan han godt se, at det er helt udelukket, og det, at vi ved dette finanslovsforslag skulle komme igennem med væsentlige besparelser viser jo, at han havde ret. All right, der er nået de 1.500 mill. kr. i forliget, men ellers ikke meget derudover. Men det, der er det afgørende, og der er ingen uoverensstemmelse mellem hr. Erhard Jakobsen og mig som ordfører for partiet i dette spørgsmål, er, at det nu er realistisk at tale om, at vi, når vi har et helt år til næste finanslovsforslag skal vedtages, han gå i dybden med de ting, og så håber vi altså at kunne få et samarbejde også med socialdemokratiet om disse besparelser.

Dernæst var det ikke en uartighed fra min side at tale om de interne vanskeligheder i socialdemokratiet. Vi ved alle, at disse spændinger er der. Vi ved også, at skal vi komme lykkeligt igennem med væsentlige besparelser, så skal vi have socialdemokratiet med, men i øjeblikket kunne vi ikke få socialdemokratiet længere end hertil. Det vil altså sige, at enhver konflikt, der er i et stort parti, et parti, som vi nødvendigvis må have med ved alle store løsninger, er en konflikt, som angår os alle, og derfor mener jeg, at det er berettiget at omtale dette forhold her. Det kan godt være, jeg har rørt ved et ømfindtligt forhold — den meget skarpe reaktion fra hr. Heinesen tyder jo herpå — men jeg mener altså ikke, at vi kan tillade os at lukke øjnene herfor. Det er en brydningsproces, hvor vi måske nok skal lade socialdemokratiet være noget i ro, men jeg er overbevist om, at noget af det, jeg her har sagt, rammer noget, der er centralt og rigtigt.

Poul Dam (SF):

Jeg har først et par bemærkninger til hr. Haunstrup Clemmensen, som tilsyneladende med tilslutning citerede Johannes Bøggilds betragtninger om, at forliget bestod af en tiendedel borgerlig politik og ni tiendedele socialdemokratisk. Jeg er ikke enig i denne vurdering. Jeg mener, at forliget måske består af en tiendedel borgerlig politik og en tiendedel socialdemokratisk, og så er der otte tiendedele mangel på politik tilbage.

Det andet, jeg ville nævne, var hr. Haun-